

روزنامه

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: فیروز اسماعیلی نژاد
قائم مقام مدیر مسئول: امید عباسی
دبیر شورای سیاست گذاری: مهدی دهدار
سرمدبیر: شورای سردبیری
دبیر تحریریه: سعید قلیچی
دبیر عکس: اصغر بشارتی

طرح و کاریکاتور: فریبا عزیزی
چاپ: مصمیم
توزیع: موسسه نشریات جراری
تلفن دفتر مرکزی: ۸۸۷۶۹۲۲۷-۰۲۱
تلفن دفتر شهرستان ها: ۸۶-۴۷۵۹۶-۰۲۱
سازمان آگهی ها: ۹۱۹۸۵۴۹۹۶-۰

پست الکترونیکی: Eghtesadsaramad@gmail.com
نشانی سایت: Eeghtesadsaramad.ir
عضو انجمن روزنامه های غیردولتی
نشانی دفتر مرکزی: تهران- خیابان سپهرودی شمالی مابین هویزه و بهشتی -
پلاک ۵۵۶ طبقه سوم - واحد ۳

بخش پایانی

بررسی دو گزینه روی میز دولت پزشکیان و مناطق آزاد جدید

سناریوی بدبینانه و خوش بینانه منطقه آزاد لامرد

ارزیابی جامع اثرات اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و امنیتی بر زیست بوم طبیعی و انسانی منطقه همراه باشد و دیدگاه نخبگان، دانشگاهیان، بخش خصوصی و نمایندگان جوامع محلی استان های ذی نفع نیز در فرایند تصمیم سازی لحاظ شود؛ در این صورت، تعارض منافع میان شبکه ذی نفعان به میزان چشمگیری کاهش خواهد یافت.

ایران برای تبدیل شدن به قدرت برتر دریایی و اقتصاد دریایایه در منطقه خلیج فارس، بیش از هر زمان دیگر به یک نقشه راه ملی نیاز دارد؛ نه مجموعه ای از پروژه های پراکنده که هر یک در چارچوب رقابت های استانی تعریف شوند.

لامرد زمانی می تواند به نماد موفقیت سیاست های توسعه دریامحور تبدیل شود که سیاست پیشگان و کنشگران توسعه در استان فارس، از تعصبات محلی، رانت بازی و منازعات قومی دست بردارند و توسعه دریامحور را در وهله نخست

از دریچه «توسعه یکپارچه و پایدار» در گستره اقتصاد دریایایه بنگرند؛ در غیر این صورت، ارتقای «منطقه ویژه لامرد» به «منطقه آزاد» نه تنها مسئله ای از اقتصاد ملی را حل نمی کند، بلکه می تواند آغاز گرد دور تازه ای از منازعات منطقه ای، آن هم در اوج جنگ های بیرونی با دشمنان خارجی، باشد؛ شبیه همان حکایت معروف مولانادر دفتر اول مثنوی معنوی که به سرکنگبینی اشاره دارد که به جای درمان، بر صفر افزود.

سکان به سوی ستاره قطبی

در کتاب های کهن دریانوردی آمده است ناخدایان دریافهم خلیج فارس، پیش از چرخاندن سکان، به نقطه قرارگیری ستاره قطبی در نقشه آسمان شب نگاه می کردند؛ زیرا اگر مقصد فراموش می شد، سرعت کشتی دیگر اهمیتی نداشت. با همین تمثیل، به جمع بندی مسئله محوری این نوشتار باز می گردیم. با توضیحات ارائه شده، خوب یا بد بودن ایده تشکیل «منطقه آزاد لامرد» برای نقش آفرینی در توسعه محلی یا حتی اقتصاد ملی، دیگر موضوع اصلی نیست؛ بلکه یافتن «ستاره قطبی» توسعه ایران بر تکیه بر اقتصاد دریایایه، دغدغه مهم تر است. این ستاره قطبی، در نهایت چیزی جز یک اراده ملی برای همکاری فرا استانی نیست؛ اراده ای که باید در بالاترین سطوح تصمیم گیری کشور نهاده شده بود، نه آنکه هر بار با تغییر دولت ها و استناداران، از نو موضوع مذاکره و چانه زنی قرار گیرد. اگر مقصد اصلی، توسعه کمی و کیفی حوزه منطقه آزاد، تحقق سیاست های توسعه دریامحور، تقویت اقتصاد ملی و هم افزایی استان های ساحلی برای تحقق آرمان «ایران دریایی» باشد، شاید لامرد در قامت منطقه ای آزاد جدید بتواند «بوم سرزمین اقتصادی جدیدی» برای همپوینده ی استان هرمزگان، بوشهر و فارس، و تکمیل حلقه های یک زنجیره ارزش کلان ملی در رقابت های منفی بین استانی، امتیاز گیری های مقطعی و غلبه نگاه های محلی بر توسعه ملی، کم شود، هر منطقه آزاد نوپدید، ممکن است به جزیره ای منفرد و قطعه ای جدا افتاده از پازل توسعه دریامحور ایران تبدیل شود؛ سرنوشتی که تجربه چند دهه اخیر برخی مناطق آزاد کم بازده کشور، هشدار ی روشن درباره تکرار آن به دست می دهد.

سناریوی بدبینانه؛ باز تولید رقابت های فرسایشی
اماری دیگر سکه مناطق آزاد نیز وجود دارد. اگر منطقه آزاد لامرد صرفا به پروژه ای برای رقابت بین استانی و چشم و هم چشمی های محلی تبدیل شود ـ بدون آنکه جایگاه آن در نظام ملی اقتصاد دریا مشخص باشد ـ پیامدهای آن می تواند فراتر از یک اختلاف محلی، به امری ضد توسعه و خسارت آفرین بدل شود.

در چنین وضعیتی، بار دیگر خاطره تلخ طرح های گذشته درباره «الحاق استان فارس به خلیج فارس» در افکار عمومی هرمزگان زنده خواهد شد و هر تصمیم اقتصادی، رنگ و بوی سیاسی و هویتی به خود خواهد گرفت. این بدبیده در ادبیات مطالعات منطقه ای، «سیاسی شدن تصمیمات فنی» نامیده می شود؛ حالتی که در آن، بدنه کارشناسی یک تصمیم به کلی در سایه بار نمادین و هویتی آن قرار می گیرد و امکان گفت و گوی فنی و منطقی درباره آن، عملا از میان می رود.

در این سناریو، رقابت بر سر منابع سرزمینی، سرمایه گذاری، امتیازات قانونی و مسیرهای حمل و نقل، به جای هم افزایی، به واگرایی میان استان های جنوبی خواهد انجامید. نتیجه چنین روندی، کاهش سطح اعتماد عمومی، از دست رفتن سرمایه اجتماعی، شکل گیری سوء تفاهمات جدید و ائتلاف ظرفیت های خواهد بود که کشور در شرایط حساس کنونی بیش از هر زمان دیگری به آنها نیاز دارد. زبان این روند تنها به دو استان درگیر محدود نمی ماند؛ سرمایه گذار خارجی و داخلی نیز از ورود به منطقه ای آینده حقوقی و اداری شان محل منازعه است، طبیعتا احتراز می کنند، و همین امر می تواند فرصت های سرمایه گذاری را به سمت رقبا ی منطقه ای ایران در آن سوی خلیج فارس سوق دهد.

در فضای ژئوپلیتیک امروز خلیج فارس، ایران بیش از آنکه به رقابت میان استان های ساحلی و پس گرانه ای نیاز داشته باشد، به انسجام میان آنها نیازمند است.

پیشنهاد عملیاتی به دولت پزشکیان

دولت چهاردهم اکنون این فرصت را دارد که تجربه ای متفاوت رقم بزند. پیشنهاد این است که پیش از هر تصمیم نهایی درباره منطقه آزاد لامرد یا دیگر مناطق آزاد و ویژه جدید در استان های پس کرانه ای، «سند راهبردی توسعه یکپارچه سواحل شمالی خلیج فارس» تدوین شود؛ سندی که در آن نقش هر منطقه آزاد، هر بندر و هر قطب صنعتی، بر اساس مزیت های نسبی، سیاست های کلی توسعه دریامحور، آمایش سرزمین و الزامات امنیت ملی مشخص شود.

چنین سندی، برای آنکه صرفا یک منشور کلی و بی اثر باقی نماند، باید دست کم سه رکن عملیاتی داشته باشد: نخست، نقشه تفکیک نقش های تخصصی میان مناطق آزاد و ویژه موجود و آتی در سواحل شمالی خلیج فارس؛ دوم، سازوکار حل اختلاف میان استانی با مرجعیت مشخص در سطح ستاد ملی، پیش از آنکه اختلافات به سطح افکار عمومی و رسانه ها کشیده شود؛ و سوم، شاخص های پایش پیشرفت که هم افزایی واقعی میان استان ها ـ نه صرفا رشد آماری یک منطقه به تنهایی ـ را اندازه گیری کند.

همچنین لازم است هر گونه تغییر در ساختار مناطق آزاد، با

سناریوی خوش بینانه؛ لامرد به عنوان مکمل هرمزگان، نه رقیب آن

در بهترین حالت، دولت چهاردهم به مسکن داری دکتر مسعود پزشکیان می تواند از این فرصت برای طراحی الگویی نوین از حکمرانی دریامحور و توسعه منطقه ای بهره ببرد.

لامرد ـ به دلیل نزدیکی به صنایع انرژی جنوب ایران (از جمله منطقه عظیم پارس جنوبی)، برخور داری از امتیاز منطقه ویژه اقتصادی فعلی، زیر ساخت های صنعتی و پیوند با منطقه ویژه اقتصادی پارس جنوبی در دو شهر ستان عسویه و کنگان استان بوشهر ـ این ظرفیت را دارد که به قطبی تخصصی در صنایع انرژی، صادرات محصولات پایین دستی، لجستیک صنعتی و خدمات پشتیبان تبدیل شود؛ در حالی که در استان هرمزگان، نه منطقه آزاد و ویژه اقتصادی استراتژیک ـ همچون قشم، کیش، بندر شهید رجایی و کشتی سازی بندرعباس (ایزوایکو) ـ همچنان نقش راهبردی خود را در تجارت دریایی، ترانزیت، اقتصاد بندری، گردشگری و حمل و نقل بین المللی حفظ می کنند. تمایز کارکردی میان این دو مجموعه، نکته کلیدی سناریوی تجارت ترانزیتی، تعامل با بازارهای اقیانوس هند و صنعت دریانوردی دارد که با سرمایه گذاری های چنددهه ای در زیر ساخت بندری شکل گرفته؛ در مقابل، لامرد، به دلیل مجاورت مستقیم با میدان گازی پارس جنوبی، بیشتر ظرفیت آن را دارد که به یک «قطب صنایع پایین دستی و پتروشیمی» بدل شود، نه یک قطب تجارت دریایی مستقل. اگر این تفکیک نقش به روشنی در سیاست گذاری تبیین شود، رقابت به معنا میان دو استان جای خود را به تکمیل زنجیره ارزش خواهد داد.

در این سناریو، منطقه آزاد لامرد بخشی از یک شبکه ملی خواهد بود؛ شبکه ای که بوشهر، هرمزگان، فارس و حتی پس کرانه های کرمان را به یک زنجیره ارزش واحد متصل می کند. چنین الگویی نه تنها با سیاست های توسعه دریامحور همخوانی دارد، بلکه می تواند نمونه ای از «حکمرانی شبکه ای» باشد؛ جایی که استان ها، به جای رقابت برای جذب منابع، در تکمیل مزیت های یکدیگر، همچون قطعاتی کلیدی از پازل اقتصاد ملی، نقش آفرینی می کنند. این مدل حکمرانی شبکه ای، در عمل نیازمند سازوکارهایی فراتر از توافق های موردی و مقطعی است؛ از جمله ایجاد یک شورای هماهنگی میان استانی با اختیارات مشخص، تعریف شاخص های مشترک ارزیابی عملکرد برای مناطق آزاد همجوار، و طراحی مکانیزم های تسهیم منافع که مانع از تبدیل شدن هر منطقه آزاد جدید به رقیب اداری همسایگانش شود.

در این صورت، دغدغه تاریخی مردم هرمزگان نیز می تواند با شفافیت حقوقی، حفظ کامل مرزهای اداری، تضمین نقش محوری بنادر هرمزگان و مشارکت نخبگان محلی در فرایند تصمیم گیری، کاهش یابد. تجربه نشان داده که در منازعات مشابه سرزمینی، آنچه بیش از خود تصمیم اقتصادی حساسیت برانگیز است، شیوه اتخاذ آن تصمیم است؛ تصمیمی که بدون مشورت پیشینی با ذی نفعان محلی گرفته شود، حتی اگر از نظر فنی موج به باشد، به سرعت رنگ و بوی سیاسی می گیرد.

گروه تحلیل - مهدی دهدار، پژوهشگر پیشرفت دریایایه

خلیج فارس قرن هاست به ناخدا باش یک درس مشترک می دهد: وقتی در غیاب یک ناخدای حکیم و باتجربه، ملوانان کشتی بر سر هدایت سکان با یکدیگر رقابت می کنند، همه سر نشینان در نخستین توفان و پیش از رسیدن به مقصد، مسیر اصلی را گم خواهند کرد. این تمثیل کهن دریانوردی، در واقع فشرده تجربه تاریخی تمام اقتصادهای دریایایه جهان است؛ هر جا هماهنگی میان بازیگران محلی جای خود را به رقابت های خرد و کوتاه مدت داده، پروژه های بزرگ زیر ساختی یا در نیمه راه متوقف مانده اند یا به ابزار چانه زنی سیاسی محلی تنزل یافته اند.

شاید اکنون، بیش از هر زمان دیگری، زمان آن رسیده باشد که دولت دکتر پزشکیان، توسعه سواحل جنوب ایران را نه با منطق «رقابت بین استانی» در هندسه تعارض آفرین «تقسیمات کشوری» روایت کند، بلکه با ایده حکمت آمیز «هم سنگاری» ـ سوازه ای پر معنا در ادبیات دریاوران خلیج فارس به معنای «هم سفر و هم پا» ـ سباز خدمت را کوک کند. هم سنگاری به زبان ساده یعنی «هم سرنوشتی در ایران دریایی»؛ تا مسیر پیشرفت دریایایه ایران با بهر وزی و کامیابی پیموده شود و اوضاع مملکت با تدبیر و خردورزی سامان یابد. چنین اقدامی، آزمونی بزرگ برای حکمرانی توسعه دریامحور ایران در افق چشم انداز ده ساله آینده این سرزمین تمدنی خواهد بود؛ آزمونی که پاسخ به آن، الگویی برای مواجهه با دهه منازعه مشابه در دیگر مناطق ساحلی کشور نیز خواهد شد.

در شماره قبلی روزنامه دریایی اقتصاد سرآمد، درباره تاریخچه منازعات و تعارض منافع میان دو استان هرمزگان و فارس، در پی تلاش های صورت گرفته برای تغییر در مرزهای سیاسی ـ اجتماعی «تقسیمات کشوری»، روایت کردیم و دلایل ریشه ای جنجالی شدن ایده «انتزاع پنج روستا در غربی ترین نقطه هرمزگان و الحاق آن به شهرستان لامرد» ـ به عنوان اقدام عملیاتی کلان طرح «الحاق فارس به خلیج فارس» برای ایجاد «استان ساحلی هشتم ایران» ـ را نیز کنکاش کردیم؛ اینکه چرا و چگونه در سال ۱۳۹۱ و آخرین ماه های دولت پر حاشیه محمود احمدی نژاد، این ایده به مسئله ای چالش برانگیز در سطح شورای عالی امنیت ملی تبدیل شد و با تدبیر دبیر خانه مجموعه حاکمیتی «شعاع»، اجرایی شدن مصوبه جنجالی آن برای یک دهه و نیم، تاکنون مسکوت مانده است. این سکوت یک ونیم دهه ای خود گویای نکته ای مهم است: بحران های حکمرانی سرزمینی در ایران، اغلب نه با راه حل ریشه ای، بلکه با «انجاماوقت» مدیریت می شوند؛ رویکردی که هزینه های نهفته اش، دیر یا زود، به شکلی تازه سر

آگهی مناقصه - فراخوان نخست

نوبت دوم

زیر بنای حدودی: ساختمان اصلی ۶۹۲۵ متر مربع، محوطه ۵۵۰۰۰ متر

مربع، زمین چمن و پیست دوو میدانی ۱۷۳۸ متر مربع.

بر آورد کلی موضوع مناقصه: حدود ۴۶۷۵ میلیارد ریال.

مهلت دریافت اسناد مناقصه: ۱۴۰۵/۰۵/۲۹

مهلت ارسال پاسخ اسناد مناقصه: ۱۴۰۵/۰۶/۱۲

حداقل رتبه لازم مناقصه گران: رتبه ۲ در رشته ابنیه و رتبه ۲ در رشته

تاسیسات و تجهیزات

تلفن تماس: ۸۸۰۵۲۲۱۵-۱۸

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:

مرکز تماس ۱۴۵۶-۰۲۱ دفتر ثبت نام ۸۸۰۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸

شناسه آگهی: ۲۲۴۱۳۱۸ میم الف: ۱۴۵۹

سازمان مجری ساختمانها و تاسیسات دولتی و عمومی وزارت راه و شهر سازی

سازمان مجری ساختمانها و تاسیسات دولتی و عمومی وزارت راه و شهر سازی در نظر دارد جهت برگزاری مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) یک مرحله ای اجرای تکمیل ورزشگاه بناب واقع در استان آذربایجان شرقی به شماره فراخوان (۲۰۰۵۰۳۰۹۲۰۰۰۱۱) از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت اقدام نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه اعم از دریافت اسناد مناقصه، ارایه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکتها و سایر مراحل، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار فراخوان در سامانه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۵ می باشد.

نوبت دوم

فراخوان مناقصه همراه با ارزیابی کیفی

شرکت پالایش نفت آبادان در نظر دارد مناقصه مشروحه ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری تشریفات مناقصه از دریافت اسناد ارزیابی کیفی و سایر مراحل بعدی مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد.

ردیف	مشخصات دستگاه گزارش کار	شماره مناقصه در سامانه ستاد	شماره مناقصه در سامانه ستاد	موضوع	مبلغ تخمین شرکت در مناقصه به ریال	برنامه زمانی تمدید مراحل مناقصه
1	405/26	2005092179000180	40-90-0343500042/P07	PRESSURE TRANSMITTER FOR SAMSUNG COMPRESOR	2/160/802/280	الف- مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی از سامانه ستاد 1405/05/17 تا 1405/06/01 ب- آخرین مهلت ارائه و بازگذاری اسناد ارزیابی کیفی توسط مناقصه گران، مورخ 1405/06/15

تاریخ نوبت: ۱۴۰۵/۰۵/۱۹ تاریخ نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۵/۱۴

شناسه آگهی: ۲۲۴۲۰۷۹

روابط عمومی - شرکت پالایش نفت آبادان

وزارت نیرو
شرکت تولید نیروی برق اصفهان

فرم شماره (۶) - آگهی مناقصه های عمومی دو مرحله ای شماره ۴۰۵/۱۰۱۰ و ۴۰۵/۱۰۱۱

شرکت مناقصه گزار : شرکت تولید نیروی برق اصفهان

نوبت اول

شماره مناقصه	موضوع مناقصه	مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار ریال	شرایط و الزامات ورود به مناقصه
۴۰۵/۱۰۱۰	تامین قطعات یدکی اکسپراتر واحد ۱ نیروگاه اصفهان	۴,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰	-
۴۰۵/۱۰۱۱	تامین قطعات یدکی اکسپراتر واحد ۲ نیروگاه اصفهان	۷,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰	-

زمان و محل بازگشایی پاکتهای مناقصه: ساعت ۱۰:۰۰ صبح روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۰ سالن

جلسات شرکت تولید نیروی برق اصفهان

سایر شرایط مناقصه:

۱- به پیشنهادهایی که فاقد سیره یا امضاء، مشروط و مخدوش بوده ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۲- به درخواست ها و مدارک ارسالی بعد از ساعت ۹:۰۰ صبح روز سه شنبه ۱۴۰۵/۰۶/۱۰ ترتیب

اثر داده نخواهد شد.

۳- اطلاعات تماس "سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)" جهت انجام مراحل عضویت در

سامانه و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی (توکن): مرکز تماس: ۰۲۱-۲۷۳۱۲۱۳۱، دفتر ثبت نام

: ۸۸۰۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸-۰۲۱ (اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام سایر استانها در سایت سامانه

www.setadiran.ir بخش "ثبت نام / پروفاایل نامین کننده / مناقصه گر" موجود است.)

۴- سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه موجود می باشد.

۵- ضمنی تأیید این آگهی رادر سبتهای اینترنتی ذیل مشاهده کنید.

www.setadiran.ir www.tpph.ir <http://iets.mpong.ir>

تاریخ نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۵/۱۹ تاریخ نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۵/۲۰

شناسه آگهی: ۲۲۴۸۴۴۵

شرکت تولید نیروی برق اصفهان

باشما هستیم با تحلیل های اقتصاد سرآمد

www.eghtesadsaramad.ir

تلفن: ۸۸۷۶۹۲۲۷-۰۲۱ همراه: ۹۱۹۸۵۴۳۹۹۶-۰۲۱